

Ὁ Σταυράκης. Κουτσαβάκης ψευτοπαληκαρᾶς, σερέτης τύπος Ψειριώτη τῆς παλιᾶς Ἀθήνας με εὐγενικοὺς τρόπους. Ἐνῶ εἶναι ἄψιλος κάνει τὸν παραλή. Ποτέ δὲν ἐννοεῖ νὰ ὑποχωρήσῃ ἂν καὶ πάντοτε τρώει ξύλο τῆς χρονιάς του. Ἀκολουθεῖται πάντοτε ἀπὸ ἓναν ὑπασπιστή, τὸ Νώντα.

Ὁ Νώντας εἶναι ἓνας ἀγριόμαγκας. Χοντροκοπιά. Ἀγράμματος τελειῶς θέλει νὰ κάνῃ τὸν ἐγγράμματο καὶ διαρκῶς φαλτσέρνει. Μάγκας τῆς παλιᾶς ἀγορᾶς. Ἐνῶ ἀνοίγει τὸν καυγὰ φεύγει πρῶτος. Θαυμάζει τὸ Σταυράκη ποὺ εἶναι ἀρχηγὸς μιᾶς μεγάλης παρέας ποὺ τὴν ἀποτελοῦν ὁ Κρεμανταλάς, ὁ Σπάγκος, ὁ Καταχιάς, ὁ Καραχάλιος, ὁ Σπαγέτος, ὅλοι δευτερεύοντα πρόσωπα.

Ὁ Ἑβραῖος Ἰακῶβ. Τέλειος τύπος Ἑβραίου. Εὐγενής, καλοκάγαθος. Κουβανρτᾶς, ἐν μέρει διπλομάτης καὶ γενικὰ ἄνθρωπος τοῦ συμφέροντος.

Ὁ Καικῆς. Γεροντάκος, βραδύγλωσσος. Παλαιὸς καθηγητῆς τῶν ἑλληνικῶν, τοῦ ἀρέσει νὰ κάνῃ παρέα με τοὺς κουτσαβάκηδες. Εἶναι τὸ παράσιτο τῆς παρέας, ὅλοι τὸν βρίζουν ὅταν ἀρχίζει τὴν ἐκνευριστικὴ κουβέντα του.

Ὁ Ὅμορφονιός. Τὸ ἀντίθετο τοῦ ὀνόματός του. Ἄσχημος με τεράστιο κεφάλι καὶ μύτη. Εἶναι μικρόσωμος με κοντὰ πόδια. Ἐχει τὴν ἰδέα ὅτι εἶναι ὠραῖος καὶ κοροϊδεύει τοὺς ἄσχημους.

Ὁ Βελῆ Γκέκας. Δερβέναγας. Εἶναι ὁ παληκαρᾶς τοῦ Σαραγιοῦ ἢ μᾶλλον ὁ ἐκτελεστής τοῦ νόμου. Ἐνῶ πολλές φορές κακομεταχειρίζεται τὸν

Καραγκιόζη κατὰ βάθος τὸν φοβᾶται γιὰ τὴν πονηρία του.

Μόνο ὁ Μπάρμπα Γιῶργος τὰ βάζει με τὸ Βελῆ Γκέκα καὶ πολλές φορές τὸν δέρνει.

Αὐτὰ εἶναι τὰ κυριώτερα πρόσωπα τῆς σκηνῆς τῶν σκιῶν.

Μὰ ὑπάρχουν καὶ πολλὰ ἄλλα, ὅπως ὁ Βεζύρης ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἐξουσίας, ἄλλοτε τυραννικὸς καὶ ἄλλοτε καλὸς γιὰ τοὺς ὑπηκόους του. Οἱ Πασάδες, οἱ Μπέηδες. Οἱ ἀρματωλοὶ καὶ κλέφτες παρμένοι ἀπὸ πρόσωπα ποὺ ἐξῆσαν καὶ ἔδρασαν πρὶν ἢ καὶ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν Ἐπανάσταση, πρόσωπα εὐγενικὰ ποὺ δὲν λογαριάζουν τὸ θάνατο γιὰ τὸ κοινὸ συμφέρον ποὺ μάχονται, γιὰ τοὺς ἀόπλους ἀδελφούς τους. Ἡρωϊκῆς Ἑλληνίδες ποὺ πολεμοῦν κι αὐτές.

Μετὰ ἔρχονται διάφοροι ἄλλοι τύποι χωρικῶν καὶ ἀνθρώπων τῶν πόλεων. Ἀγάδες, Ἀλβανοὶ στρατιῶτες, ἀξιωματοῦχοι διαφόρων ἐθνῶν.

Αὐτὰ τὰ ἄψυχα δέρματα κάθε βράδυ πέρνουν ζωὴ μπρὸς στὸ ἄσπρο πανί.

Ὁ Καραγκιόζης πρέπει νὰ ἔχῃ μεγάλο ταλέντο. Πρέπει τὸν Καραγκιόζη νὰ τὸν ἔχῃ μὲς στὴν ψυχὴ του καὶ νὰ ἔχῃ ἐγκολληθεῖ τις παραστάσεις γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ τις μεταδώσῃ στὸν κόσμον. Ὁ παίκτης πρέπει νὰναι ἐτυμολόγος καὶ τέλειος μιμητῆς φωνῶν. Ἐπίσης πρέπει νὰ ἔχῃ μελετήσει καλὰ τὴν κοινωνία. Συγκεντρώνοντας ὅλ' αὐτὰ τὰ προσόντα δὲν μπορεῖ παρά νὰ εἶναι ἓνας μεγάλος καλλιτέχνης.